

কামৰ সৰু-বৰ নাই

‘ধৰ ধৰ, পাৰিবি, উঠিল, দে দে, বল দে’— ঘোৰাত উঠি অহা মানুহজনে কথাখিনি
শুনি থমকি ব’ল। তেওঁ দেখিলে চিপাহী কেইজনমানে কেঁকো-জেকোকে লোৰ চতি এটা
দাঙ্গিবলৈ চেষ্টা কৰি আছে। তেওঁলোকে
চতিটো খুঁটা এটাৰ মূৰত তুলিব।
বৰমূৰীয়া জমাদাৰ চাহাব এজনে আদেশ
দি আছে।

ঘোৰাত উঠি থকা মানুহজনে
কিছুপৰ ঘটনাটো চাই থাকিল। জমাদাৰ
চাহাবে আকৌ আদেশ দিলে—
“পাৰিবিহঁক, দে বল দে, এই উঠিল।”
কিন্তু কি হ’ব, চিপাহী কেইজনৰ শক্তিৱে
আঁটিলেহে! তেওঁলোকে চতিটো
তুলিবলৈ বাৰে বাৰে চেষ্টা কৰি
লোৱেজান হৈ পৰিল।

মানুহজনে আৰু চাই থাকিব নোৱাৰিলে। তেওঁ জমাদাৰজনক ক’লে,
“চিপাহীকেইজনে চতিটো তুলিব পৰা নাই। আপুনি অলপ হাত-উজান দিলেই দেখোন
চতিটো ওপৰলৈ উঠে।” মানুহজনৰ কথাত জমাদাৰ চাহাবৰ খঙে চুলিব আগ পালেগৈ।
তেওঁ হ’টা মাতেৰে ক’লে, “মই হ’লোঁ বিষয়া, এজন জমাদাৰ; মোৰ কিবা মান-সন্মান
নাইনে যে মই চিপাহীকেইটাৰ লগত চতিটো দাঙ্গিম? ইহঁতৰ কাম চাবলৈহে মোক ৰাখিছে।
ইহঁতৰ লগত কাম কৰিবলৈ ৰখা নাই নহয়।” মিচিকিয়া হাঁহিবে সেই মানুহজনে ক’লে—
“মই নাজানিহে তেনেকৈ কৈছিলোঁ জমাদাৰ চাহাব, দায়-দোষ নধৰিব।” এইবুলি তেওঁ
ঘোৰাৰ পৰা নামি টুপীটো আৰু চোলাটো সোলোকাই থ’লে। তাৰপাছত চিপাহী কেইজনক

চতিটো দঙ্গত সহায় কৰিলে। মানুহজনৰ অকৰ্ম
সহায়ৰ বলত চিপাহী কেইজনে চতিটো খুঁটাৰ
মূৰত তুলিবলৈ সক্ষম হ'ল।

মানুহজনে টুপীটো আৰু চোলাটো পিঞ্জি
ঘোৰাত উঠি যাবলৈ ওলাল। যাবৰ সময়ত
জমাদাৰ চাহাবক ক'লে— “জমাদাৰ চাহাব!
আগলৈ এনেধৰণৰ কাম কৰিবলগীয়া হ'লে
মোক মাতিব পাৰে। মই প্ৰধান সেনাপতি হৈও
এনেধৰণৰ কাম কৰিবলৈ অকণো বেয়া নাপাওঁ।
নমস্কাৰ।”

মানুহজনক প্ৰধান সেনাপতি বুলি জানি
জমাদাৰ চাহাব সৱগ পৰা মানুহৰ দৰে থৰ হৈ ব'ল। তেওঁ বৰ লজ্জিত আৰু শংকিত হ'ল।

কাম কৰিবলৈ কুঞ্চাৰোধ নকৰা এই মহান লোকজন কোন জানানে? তেৱেই হ'ল
আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ ভূতপূৰ্ব বাষ্ট্ৰপতি জৰ্জ রাচিংটন। তেওঁৰ ভেম, অহংকাৰ সমূলি
নাছিল। একাগ্ৰতা আৰু কঠোৰ পৰিশ্ৰমৰ বলত তেওঁ বাষ্ট্ৰৰ সৰোচ পদ পাইছিলগৈ।

ক্ৰিয়া-কলাপ

ক — পাঠভিত্তিক ক্ৰিয়া

 উত্তৰ দিয়া।

- (ক) চিপাহীকেইজনে দাঙিবলৈ চেষ্টা কৰা বস্তুটো কি?
- (খ) চিপাহীকেইজনক আদেশ দি থকা ব্যক্তিজন কোন?
- (গ) অৱশ্যেত চিপাহীকেইজনক সহায় কৰিবলৈ কোন আগবাঢ়ি আহিল?
- (ঘ) প্ৰধান সেনাপতিজনৰ নাম কি?
- (ঙ) প্ৰধান সেনাপতিজনে পিছলৈ কি পদত অধিষ্ঠিত হয়?

 কোনে, কাক কৈছিল ?

(ক) “ধৰ ধৰ, পাৰিবি, উঠিল, দে দে, বল দে।”

(খ) “চিপাহীকেইজনে চতিটো তুলিব পৰা নাই। আপুনি অলপ হাত-উজান দিলেই
দেখোন চতিটো ওপৰলৈ উঠে।”

 পাঠত থকা ধৰণে দফাটো সম্পূর্ণ কৰোঁ আহা

ঘোঁৰাত উঠি থকা মানুহজনে কিছুপৰ _____ চাই থাকিল। _____

_____ আকৌ আদেশ দিলে— “পাৰিবিহঁক, দে বল দে, এই

_____ কি হ'ব, চিপাহীকেইজনৰ _____

আঁটিলেহে ; তেওঁলোকে চতিটো _____ বাবে বাবে _____

কৰি _____ হৈ পৰিল।

 তলৰ শব্দবোৰ পঢ়া। দলত আলোচনা কৰি শব্দবোৰৰ অর্থ লিখা।

থমকি

চেষ্টা

লজিজ্যত

উজান

হৃঁচা

সক্ষম

প্ৰধান

শংকিত

ভেম

 উদাহৰণত দিয়া ‘ং’-যুক্ত শব্দটো পঢ়া। দলত আলোচনা কৰি তেনে আৰু পাঁচটা
‘ং’-যুক্ত শব্দ লিখা। উদাহৰণ — সংকেত

 নিৰীক্ষণৰ পাছত শিক্ষক/শিক্ষায়িত্ৰীৰ চহী

খ — ভাষা অধ্যয়ন (ব্যাবহারিক ব্যাকরণ)

জানো আহা

তেওঁ ঘোঁৰাৰ পৰা নামি টুপীটো আৰু চোলাটো সোলোকাই থ'লে।

পাঠত থকা এই দীঘলীয়া বাক্যটো আমি সৰু সৰু বাক্যত ভাগ কৰিব পাৰোঁ।

যেনে - (১) তেওঁ ঘোঁৰাৰ পৰা নামিল।

(২) তেওঁ টুপীটো খুলি থ'লে।

(৩) তেওঁ চোলাটো সোলোকাই থ'লে।

এনে ধৰণে দীঘল বাক্যৰ পৰা সৰু সৰু বাক্য লিখিব পাৰি, আকৌ সৰু সৰু বাক্য কিছুমান একে লগ কৰি এটা দীঘল বাক্য লিখিব পাৰি। বাক্য গঠনৰ এনে কথাবোৰ তোমালোকে পাছলৈ ভালদৰে জানিব পাৰিবাহঁক।

ফুলৰ পাহিত থকা শব্দৰে বাক্যকেইটা সম্পূৰ্ণ কৰা।

(ক) মনোজে ————— মোনাটো দাঙি নিছে।

(খ) মোৰ পলম হ'ল, ————— নধৰিব।

(গ) ৰাইজে ————— দিয়াত কামটো সহজে সমাধা হল।

গ — জ্ঞান সম্প্ৰসাৰণ

শুন্দ যুক্তাক্ষৰটোত (✓) চিন দিয়া।

$$\boxed{\text{প} + \text{ত}} = \boxed{\text{প্ত}} \quad \boxed{\text{ত্প}}$$

$$\boxed{\text{ক} + \text{ত}} = \boxed{\text{ক্ত}} \quad \boxed{\text{ত্ক}}$$

$$\boxed{\text{ন} + \text{ত}} = \boxed{\text{ন্ত}} \quad \boxed{\text{ত্ন}}$$

☞ নিৰীক্ষণৰ পাছত শিফক/শিফয়িত্ৰীৰ চহী

কি কি আখর যোগ হৈ যুক্তাক্ষটো গঠন হৈছে ভাঙ্গি লিখা।

প্ল — +
ক্ল — +

দ — +
হ — +

পঢ়া আৰু লিখা।

দীপ্ত
বন্ধু

বিপ্লব
পঞ্জাব

উত্তৰ
অন্ত

দী.....
ব.....

বি.....ৱ
প.....ব

উ.....ৰ
অ.....

সৰুৰে পৰা সকলোৱে ভাল হোৱাৰ হাবিয়াস কৰে। জৰ্জ বাচ্ছিটনে তেনে হাবিয়াস কৰি একাগ্ৰতা আৰু পৰিশ্ৰমৰ বলত আমেৰিকা যুক্তাৰ্থৰ বাস্তুপতি হৈছিলগৈ। এই কথাঘাৰৰ আলমত —

এতিয়া ভাবা আৰু কোৱা।

(ক) তুমি ভৱিষ্যতলৈ কি হোৱাৰ ইচ্ছা কৰা?

(খ) তোমাৰ সেই ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈ এতিয়াৰে পৰা কি কি কৰিব লাগিব?

দফাটো পঢ়ি তলৰ প্ৰশ্নসমূহৰ উত্তৰ দিয়া।

তোমালোকে বাৰু ঘৰুৱা কাম-বনবোৰ কৰানে? ঘৰুৱা কাম মানে ঘৰ সৰা, বিছনা পৰা, দুৰাৰ-ধিৰিকী খোলা, নিজৰ কাপোৰ আৰু নিজৰ খোৱা বাচন নিজে ধোৱা ইত্যাদি। মহাত্মা গান্ধীয়েও নিজৰ ঘৰ নিজে সাৰিছিল, জোতা পলিচ কৰি লৈছিল। আনকি নিজৰ শৌচাগাৰ নিজে চাফা কৰিছিল। তেওঁ যঁতৰত সৃতা কাটি কাপোৰ বৈ লৈছিল। তেওঁৰ দৰে আমিও সৰুৰে পৰা নিজৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হ'বলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে।

(ক) ঘৰুৱা কাম-বনবোৰ কি কি?

(খ) তোমালোকৰ ঘৰুৱা কাম কোনে কৰে?

(গ) তুমি ঘৰত কি কি কাম কৰা?

(ঘ) তুমি ঘৰ চাফা কৰিবলৈ কি কি সঁজুলি ব্যৱহাৰ কৰা?

(ঙ) মহাত্মা গান্ধীয়ে নিজে কৰা কামবোৰ কি কি?

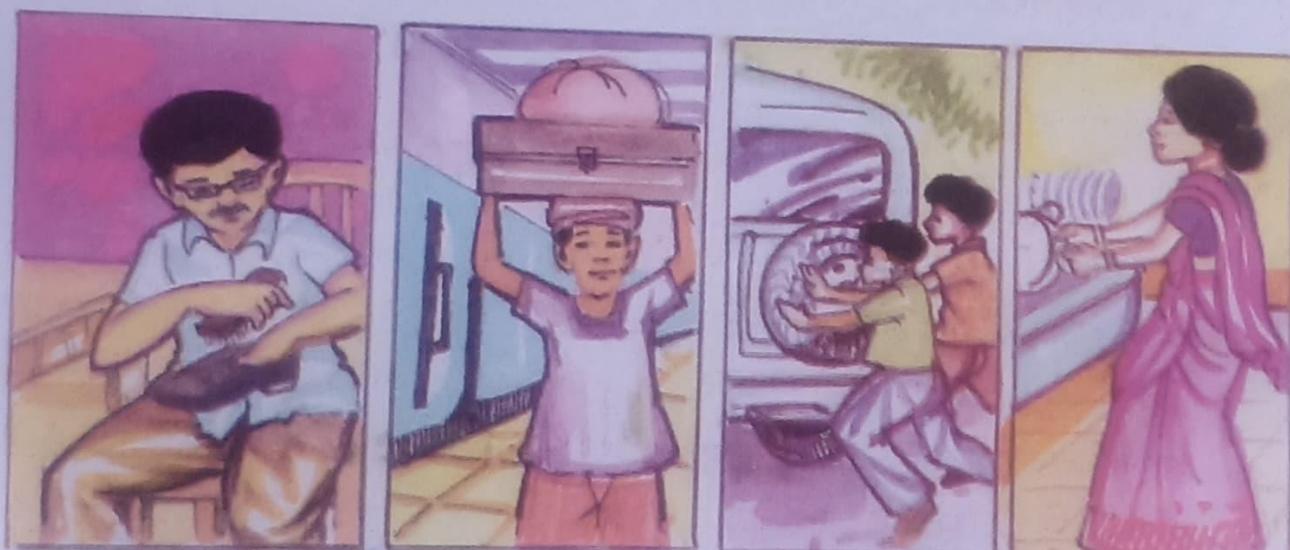
☞ নিৰীক্ষণৰ পাছত শিক্ষক/শিক্ষায়ত্ৰীৰ চহী

ହବିକେଇଖନ ଚୋରା ଆକୁ କୋରା ।

କୋନେ କି କରିଛେ କୋରା ।

ମାନୁହଜନେ କି
କରି ଆଛେ ?

ବନୁରାଜନେ ମୂରତ
କି କଟିଯାଇଛେ

ମାନୁହ ଦୁଜନେ
କି ଠେଲିଛେ ?

ମାନୁହଜନୀଯେ କି
କାମ କରିଛେ ?

— ତୁମି କି କି କାମ କରି ଭାଲପୋରା ?

— ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ତୋମାଲୋକେ କି କି କାମ କରା ? କୋରା ଆକୁ ଲିଖା ।

ସ — ପ୍ରକଳ୍ପ

ଏତିଯାଲୈକେ ପୋରା ତୋମାର ଚିନାକି ଯୁକ୍ତାଙ୍ଗବୋବର ଏଥନ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରା ।

ନିର୍ବିକଳଗର ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ/ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀର ଚହି